

C\_2021471HR.01002601.xml  
22.11.2021

HR

Službeni list Europske unije

C 471/26

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. kolovoza 2021. uputio Fővárosi Törvényszék (Mađarska)  
— Aquila Part Prod Com S.A./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Predmet C-512/21)

(2021/C 471/33)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Aquila Part Prod Com S.A.

Tuženik: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prethodna pitanja

1.

Je li u skladu s pravom Unije, a osobito člankom 9. stavkom 1. i člankom 10. Direktive o PDV-u (1), kao i na temelom porezne neutralnosti, praksa porezne uprave prema kojoj ona, automatski i bez provođenja bilo kakve provjere, na temelju činjenice da je fizička osoba svjesna da ima pravni odnos s pravnom osobom koja djeluje kao posrednik, neovisna je o poreznom obvezniku kao komitentu i ima vlastitu pravnu osobnost, a da ta fizička osoba pritom nije pravno povezana s poreznim obveznikom, zaključuje da je porezni obveznik svjesno zanemario odredbe ugovora sklopljenog između komitenta i posrednika, kao i stranog prava kojim je uređen pravni odnos zastupanja?

2.

Treba li članak 167., članak 168. točku (a) i članak 178. točku (a) Direktive o PDV-u tumačiti na način da je, ako porezna uprava utvrdi postojanje kružnog lanca izdavanja računa, ta činjenica sama po sebi dovoljna kao objektivna okolnost za dokazivanje utaje poreza, ili i u takvom slučaju porezna uprava treba navesti koji je član ili koji su članovi lanca počinili utaju poreza i koji je bio njihov modus operandi?

3.

Treba li prethodno navedene članke Direktive o PDV-u tumačiti, u vezi sa zahtjevima

proporcionalnosti i racionalnosti, na način da se – čak i ako porezna uprava na temelju konkretnih okolnosti predmeta smatra da je porezni obveznik trebao biti pažljiviji – od potpunog poreznog obveznika može zahtijevati da provjeri okolnosti koje je porezna uprava mogla otkriti tek nakon nadzora u trajanju od otprilike pet godina, za koji su bile potrebne brojne dodatne provjere primjenom instrumenata javnog prava, tako da zaštita poslovnih tajni poreznih obveznika nije predstavljala prepreku provjeri? U slučaju da se zahtijeva veća pažnja, je li dovoljno da bi se smatralo da je dužna pažnja dokazana to da porezni obveznik također proširi svoj nadzor na okolnosti koje nadilaze one navedene u presudi Mahagében u pogledu mogućih poslovnih partnera, tako da ima interna pravila o opskrbi za provjeru takvih partnera, ne prihvaća plaćanja u naravi, u ugovore koje sklapa uključuje odredbe o mogućim rizicima i također ispituje druge okolnosti tijekom transakcije?

4.

Treba li prethodno navedene članke Direktive o PDV-u tumačiti na način da je, ako porezna uprava smatra da je porezni obveznik aktivno sudjelovao u utaji poreza, u tom pogledu dovoljno da dokazi koje je ta uprava otkrila upućuju na to da je porezni obveznik, postupajući s dužnom pažnjom, mogao znati da je sudjelovao u utaji poreza, a da pritom ne dokazuju da je znao da je sudjelovao u utaji poreza zbog svojeg aktivnog sudjelovanja u toj utaji? U slučaju da se dokaže aktivno sudjelovanje u utaji poreza, odnosno svjesnost o sudjelovanju, treba li porezna uprava dokazati prijevarno postupanje poreznog obveznika koje se odrazilo u njegovu zajedničkom djelovanju s članovima koji su mu prethodili u lancu, ili je dovoljno da se osloni na objektivne dokaze o uzajamnoj svjesnosti članova lanca?

5.

Je li u skladu s prethodno navedenim člancima Direktive o PDV-u i pravom na pošteno suđenje, priznatim kao opće načelo u članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, te načelom pravne sigurnosti, praksa porezne uprave koja se sastoji od toga da ona svoje odluke temelji na navodnoj povredi odredbi o sigurnosti prehrambenog lanca koje ne utječu na to da porezni obveznik ispunjava svoje porezne obveze niti na njegovo kružno izdavanje računa, koje poreznim propisima ni na koji način nisu utvrđene u odnosu na poreznog obveznika i koje nemaju nikakvog utjecaja na stvarnost transakcija nad kojima je porezna uprava provela nadzor, kao ni na svjesnost poreznog obveznika koja je ispitana u poreznom postupku?

U slučaju potvrdnog odgovora na peto prethodno pitanje:

6.

Je li u skladu s prethodno navedenim člancima Direktive o PDV-u i pravom na pošteno suđenje, priznatim kao opće načelo u članku 47. Povelje, te načelom pravne sigurnosti, praksa porezne uprave koja se sastoji od toga da, bez intervencije službenog tijela u području sigurnosti prehrambenog lanca koje ima materijalnu i teritorijalnu nadležnost, u svojoj odluci daje ocjene o poreznom obvezniku koje su obuhvaćene područjem nadležnosti tog službenog tijela, tako da na temelju utvrđenih povreda u pogledu sigurnosti prehrambenog lanca, što je pitanje koje ne ulazi u područje njezine nadležnosti, donosi zaključke o poreznim posljedicama za poreznog obveznika, a da potonji porezni obveznik nije mogao osporiti utvrđene povrede pravila o sigurnosti prehrambenog lanca u postupku koji ne ovisi o poreznom postupku i kojim se poštuju temeljna jamstva i prava stranaka?

(1) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)